Miskinlerin Aynası

Ebû Muâz el-Çubukâbâdî

Şüphesiz hamd Allah'adır. O'na hamd eder, O'ndan yardım ister ve O'nda bağışlanma dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüklerinden Allah'a sığınırız. Allah'ın hidayet ettiğini saptıracak yoktur, O'nun saptırdığını da hidayet edecek yoktur. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ibadete layık hak ilah yoktur, O birdir, ortağı yoktur. Yine şehadet ederim ki Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem Allah'ın kulu ve rasulüdür.

Bundan sonra:

Birçok kimseyle karşılaştım ki, kendisi mezhep taklidini savunduğu halde "**Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla hükmedenler kâfirlerin ta kendileridir**" ayetini kullanarak, bütün yöneticileri tekfir ediyor, bununla da kalmayıp sıra onlara oy veren; yönetilenlere geliyor. Onların suçları Allah'ın dinini bırakıp, demokrasi ve buna benzer küfür sistemlerine uymaları!

Peki, ey gafil! Senin suçun nedir ki bu yöneticiler sana musallat edilmiş hiç düşünmüyor musun? Allah Azze ve Celle sebebini açıklıyor:

"**İşte biz, işlemiş oldukları (günah) dolayısıyle zâlimlerden bazılarını bazıları üzerine hâkim kılarız**." (En'âm 129)

Sen, Allah ve rasulüne uymanın önüne mezhebini, imamını, hocanı, cemaatini, kıyasını geçirdiğin halde, zalimlerden hesap sorabileceğini mi sanıyorsun? Ne zamana kadar kendini aldatacaksın?

Ey cumhuriyet idaresinden şikâyet eden! Bu fasık ve zalimler senin devletini cumhuriyetle yönetiyor, peki ya sen, ondan daha çirkinini yaptığını ne zaman fark edeceksin?!

Evet, sen daha çirkinini yapıyorsun! Onlar senin dünyanı cumhuriyetle – yani çoğunluğun görüşüyle – yönetiyor, sen ise dinini cumhuriyetle yönetiyorsun!

Allah ve rasulünün açık emirlerine: "Cumhur'un" görüşü ya da fiiliyle muhalefet etmiyor musun! Vallahi böyle yapıyorsan sen daha habis bir cumhuriyetçisin!

Bu yolda çok tökezleyen var, belki yalnız değilsin! Lakin tabi olanlarının çoklukları, meşhurlukları ve büyüklükleri, yanlışı yanlış olmaktan çıkarmaz! İki ya da daha fazla yanlış, bir doğru etmez! Yine tabi olanlarının azlığı, zayıflıkları ve küçüklükleri hakkın değerini düşürmez.

Geçtiğimiz senelerde miskinlerin önde gidenlerinden birinin, Allah'a ve rasulüne tabi olmanın önüne ne cumhuru, ne mezhepleri ne de kıyası geçirmeyenler hakkında "Miskinler" deyip durduğuna şahit olduk.

Olur, da bir gün Allah ona aynaya bakmayı, kendi

halini görmeyi nasip eder diye bekledik. Olmadı, buyursun biz ona ve benzerlerine hakikati gösteren aynayı tutalım ki, gerçek miskinler kimlermiş, belki görürler:

Miskinler; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e tabi olmanın zevkini tatmayanlardır.

Onlar, Şeyh İbn Baz'ın, Şeyh İbn Useymin'in veya İmam İbnu'l-Kayyım'ın, İbn Teymiyye'nin veya en-Nevevî'nin sözünü işittiklerinde tartışmasız olarak, beklemeden ve delil sormadan: "*İşittik ve itaat ettik*" diyenlerdir.

Onlar Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in sözünü işittiklerinde ise:

"*Bu hadisle hangi âlimler amel etmiş*?" derler.

"*İmamlarımız onunla amel etmedikçe Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in hadisiyle amel etmeyiz*" derler.

Yani onlara göre Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e güvenebilmeleri için, alimlerin o hadisi mühürleyip onaylamaları gerekir!!

Burada hadis uzmanı âlimlerin, hadisin sıhhatini onaylamalarından bahsetmiyoruz! Bilakis, Buhari ve Muslim hadisi gibi sahih hadis geldiği halde, "*hangi âlim bu görüşte*?" diyenlerden bahsediyoruz!

Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in hadisi,

amel edebilmek için, onlara göre, bu hadise tabi olan bir âlime muhtaçtır!

İmam İbn Teymiyye, İbnu'l-Kayyım, Ebu Hanife veya başkalarının sözleri, tabi olanlara muhtaç değilken, Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in sözü buna muhtaç öyle mi!

Onlara göre bu imamların kendileri hüccettir ve ziyadeleri, ekleme yapmaları makbuldür!

İbn Teymiyye şöyle diyor: "Cinlerin uçurup bir yerden bir yere taşıdıkları kimseleri, nasıl taşıdıklarını çoğu bilmezler. Hatta kişi Arafata kadar taşınır ve geri döner. Şeytanların onu nasıl taşıdıklarını bilmezler. Allah'a onun emrettiği şekilde dua etmezler. Bilakis ihramsız olarak arafatta dururlar, hac menasiklerini tamamlamazlar."[1]

Miskinlere göre bu söz son noktadır. İşitir ve itaat ederler. İbn Teymiyye onlara göre yaptıklarından ve söylediklerinden sorgulanmaz.

Ama Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in cünüplükten gusletmesine gelince, Allah Teâlâ bize şöyle buyuruyor:

"**Ona tabi olun. Umulur ki hidayet bulursunuz**." (A'raf 158) Ve şöyle buyurmuştur:

---

[1] en-Nubuvvat (s.275)

“**Şüphesiz Allah’ın rasulünde sizin için en güzel örnek vardır**.” (Ahzab 21)

Burada O’na tabi olmazlar, onu öğrenmezler ve dinlemezler. Allah’ın emriyle mücadeleye girişerek şöyle derler:

- Hangi âlim bunu yapmış?

- Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’e muhalefet edenin namazı batıl mıdır?

- Şimdi onun hanımı boşanmış mı sayılır?

- Dinden mi çıkmıştır?

Miskinler!!

Onlar fırka ve ihtilaf döşeğinde doğmuşlardır!

Mezheblerin fıkhının, kelamcıların akidesinin ve tasavvufçuların gidişatlarının biberonlarından kirli süt emmişler, bu hastalık kemiklerine ve etlerine işlemiştir.

İki sene geçmiş olmasına rağmen sütten kesilmemişler, bilakis beşikten mezara kadar emmeye devam etmişlerdir!

“Falan ne dedi” ve “filan ne dedi” karışımlarından hazırlanmış sofralardan yiyerek yetişmişlerdir.

Dinleri; Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e rağmen ihtilaftır. Onlara göre takvanın doruğu, imanın gayesi ve işin başı budur!

Miskinler!...

Onlardan birine "**İhtilam çağına gelmiş herkese Cuma günü gusletmek vaciptir**" hadisi okunduğunda, Nevevi'nin hadise yaptığı şu açıklamaları okur:

"Âlimler Cuma guslü hakkında ihtilaf ettiler. Selef'ten bir grubun bunu vacip gördüğü nakledildi. Bu, bazı sahabeden nakledilmiştir. Zahir ehli de bu görüştedir. İbn Munzir bunu Malik'ten rivayet etti. El-Hattabi ise el-Hasen el-Basri ve Malik'ten rivayet etti. Seleften ve haleften âlimlerin çoğunluğu ve meşhur fakihler bunun vacip değil, müstehap bir sünnet olduğu görüşündedirler."

Nevevi dedi ki: "Bizim mezhebimizde meşhur olan, dileyen kimse için müstehap olmasıdır. Mezhebimizdeki diğer bir veche göre sadece erkeklere müstehaptır. Bir veche göre kadınlara, çocuklar, köleler ve misafirler dışında, cumanın üzerine farz olduğu kimselere farzdır. Bir veche göre Cuma günü gusül herkese müstehaptır. Cumaya gelecek olsun, olmasın fark etmez. Yine Bayram günü gusletmek de herkese müstehaptır."[2]

---

[2] Şerhu'n-Nevevi (6/131 vd.)

Nevevi burada Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in hadisinden sonra, sanki Nebî sallallahu aleyhi ve sellem de diğerleri gibi görüş sahiplerinden biriymiş ve Nevevi ya da başkalarının burada ihtilaf etme ya da ittifak etmeyi tercih etme hakları varmış gibi kelam yapmıştır.

Allah Azze ve Celle'nin âlemlere rahmet olarak gönderdiği rasulün: "**Cuma günü guslü her müslümana vaciptir**" dediği yerde bunları söylüyor!

Sonra küçük ve zayıf bir ilim talebesi geliyor ve: "Cuma günü gusletmek farzdır" diyor. O anda sanki kıyamet geliyor, ay yarılıyor ve olan oluyor! Mezhepler hemen korumaya alınarak:

"*İşte bu donuk bir zahiri! İlmi yok, fıkıh usulünü bilmiyor, lugatın delalet ettiği manaları bilmez*" demeye başlıyorlar ve onu İslamı yıkmaya kalkışmakla suçluyorlar!

Hâlbuki yaptığı şey sadece sadıkul masduk olan Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in sözünü harfi harfine tekrar etmesidir!

Onlara göre ilim: Nebî sallallahu aleyhi ve sellem: "**Cuma günü gusletmek vaciptir**" dediği zaman: "*Hayır, vacip değil, müstehaptır*" dememizi gerektirecek hale gelmiş!

Yani ilim sahibi olmak, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bir şeye "Farz" dediğinde: "Hayır, menduptur" diyebilmektir onlara göre!

Subhanallah! Bundan Allah'a sığınıyoruz.

Miskinlerin bu metotlarına göre sen, İsrailoğulları âlimlerinin yaptıkları gibi sözleri yerinden değiştirmediğinde, İslam'ı yıkan biri oluyorsun!

Burada itiraz ettiğimiz husus, Cuma guslünün mustehap sayılması değildir. İtiraz ettiğimiz şudur: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den açık ifadeli bir hadis gelmesine rağmen, buradaki emri müstehaplığa çeviren naslardan delil getirmek yerine, sanki Rasulün sözüyle eşdeğerdeymiş gibi, âlimlerin sözlerini delil getirerek, hadisteki ifadeden sapmaktır.

Aynı durumu tahiyyetu'l-mescid namazının hükmünü araştırdığınızda da görürsünüz. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, mescide giren kimsenin oturmadan evvel iki rekât namaz kılmasını emretmiştir. Bu emri vaciplikten müstehaplığa yorumlamaya delil olmadığı halde, cumhurun görüşüyle muhalefet ettiklerini, bunun müstehap olduğunu söylediklerini görürsünüz!

Allah şeyh İbn Useymin'e rahmet etsin, bir gün bir mesele söyleyince ona:

"Lakin cumhurun kavli şöyledir" derler. O da:

"Ben cumhurî değilim" diye cevap verir.

Yine Şeyh el-Elbanî rahimehullah, bir ravi hakkında bir söz söyleyince:

“Lakin İbn Hacer şöyle diyor“ derler. O da:

“Ben “Hacerî” değilim” demiştir.

Diğer bir örnek: Nevevi, Ziyafet ve benzerleri babında şöyle diyor: “Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

“**Allah’a ve ahiret gününe iman eden, misafirine caizesinde ikram etsin**.” Dediler ki:

“Caizesi nedir?” Buyurdu ki:

“**Gün ve gecesidir. Ziyafet üç gündür. Bundan fazlası sadakadır**.” Yine şöyle buyurdu:

“**Allaha ve ahiret gününe iman eden ya hayır konuşsun, ya da sussun**.” Diğer rivayette:

“**Ziyafet üç gündür. Caizesi bir gün ve bir gecedir. Müslüman kişinin yanında kardeşi kaldığı halde ona kötülük yapması helal değildir.**” Dediler ki:

“Ey Allah’ın rasulü! Ona nasıl kötülük yapar?” buyurdu ki:

“**Yanında kaldığı halde onu ağırlayacak bir şey ikram etmez**.” Diğer rivayette:

“**Bir kavmin yanına geldiğinizde ve size misafire gereken şeyi emrettiklerinde kabul ediniz. Eğer bunu**

yapmazlarsa, onlardan, yapmaları gereken misafir hakkını alınız.” Nevevi dedi ki:

“Bu hadisler ziyafeti emretmek, buna önem vermek ve bunun değerini yüceltmek konusunda açıktır. Nitekim müslümanlar ziyafetin (misafire ikramın) İslamda pekiştirilmiş olduğunda icma etmişlerdir. Şafii, Malik, Ebu Hanife ve cumhur dediler ki:

“Bu vacip değil, sünnettir.” Leys ve Ahmed:

“Bir gün ve bir gece ikram vacip” dediler. Ahmed dedi ki:

“Badiye halkına ve köy halkına bir gün ve bir gece ikram vaciptir. Şehirlilere vacip değildir.” Cumhur bu hadisleri ve benzerlerini müstehaplığa ve güzel ahlaka tevil etmiştir. Misafir hakkı, ihtilam çağındaki herkese Cuma günü guslün vacip olduğunu bildiren hadiste olduğu gibi, pekiştirilmiş müstehaptır. El-Hattabi ve ve başkaları bunu mecbur kalana yorumlamışlardır.” Allah en iyi bilendir”[3]

Gördün mü haktan uzaklaşmayı!

Muhammed b. Abdillah sallallahu aleyhi ve sellem bu ümmete Allah’ın risaletiyle gönderilmiştir. O sallallahu

[3] Şerhu’n-Nevevi (12/31)

aleyhi ve sellem:

“**Allaha ve ahiret gününe iman eden misafirine ikram etsin**..” diyor, Cumhur ile falan ve filan ise, sanki risalete muhatap değillermiş gibi: isteyen yapar, istemeyen yapmaz diyerek tercihe bırakıyorlar!!!

Nevevi sana şöyle diyor: “Cumhurun bu hadislere ve benzerlerine yorumu, bunların müstehap olmasıdır.”

Ey Cumhurun ümmeti! Size Cumhur adında yeni bir rasul mü gönderildi!

Bu cumhurun, Sadıkul-Masduk olan Ebu’l-Kasım sallallahu aleyhi ve sellem’in getirdiklerini tevil ederek değiştirme ve bozma hakkı mı var?!!

El-A’rec’in, Ebu Hureyre radıyallahu anh’den rivayet ettiği şu hadisi okudun mu? Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyuruyor:

“**Biriniz abdest aldığı zaman burnuna su versin, sonra sümkürsün. Taşla istinca eden bunu tek sayıda yapsın**.” Bunu Malik, Humeydi, Ahmed, Darimi, Buhari, Muslim, İbn Mace ve Nesai rivayet etmişlerdir.

Nevevi diyor ki: “İstinsar’ın (yani abdestte burna su

alıp sümkürmenin) vacip olmadığında ittifak vardır”[4]

Kimin ittifakı ey Nevevi?!

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem: “Sonra sümkürsün” buyuruyor! Bu emir, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’den geliyor ki Allah Azze ve Celle onun hakkında şöyle buyurmuştur:

“**Rasul size neyi verdiyse onu alın, sizi neyden sakındırdıysa ona son verin. Allah’tan korkun. Zira Allah’ın cezası çetindir**.” (Haşr 7)

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem: “**Fatihatu’l-Kitabı okumayanın namazı yoktur**” buyuruyor. Bunu Humeydi, Ahmed, Darimi, Buhari, Muslim, Ebu Davud, İbn Mace Tirmizi, Nesai, İbn Hibban ve İbn Huzeyme rivayet etmişlerdir.

Kimisinin buraya mahzuf bir muzaf ekleyerek: “Nebî sallallahu aleyhi ve sellem, namazı kâmil değildir demek istiyor” dediğini görürsün.

Bunu diyen kimseye etrafındakilerden hiç kimse:

“Nebî sallallahu aleyhi ve sellem’in maksadının bu olduğunu sana kim dedi?” diye sormayıp, ona hak verirler.

---

[4] Şerhu’n-Nevevi (3/126)

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem: “Namazı yoktur” dediğinde söz bitmiştir, biz derhal: “İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz, senden bağışlanma dileriz, dönüşümüz sanadır” deriz.

Bu meselede tuhaf bir ayrılık meydana gelmiştir. Bu hadise Şafii mezhebi uyum göstermiştir. Nevevi ise Şafiidir ve o şöyle demiştir:

“Bu hadiste fatihayı okumanın farz oluşuna delil vardır. Zira bu tayin edilmiştir. Bunu okumaktan aciz olan haricinde, fatihayı okumadan namaz geçerli olmaz. Bu Malik’in, Şafii’nin ve sahabe, tabiin ile onlardan sonraki âlimlerin cumhurunun mezhebidir. Ebu Hanife ve bir azınlık:

“Fatiha vacip değildir, bilakis Kur’ândan bir ayet vaciptir” demişlerdir. Zira Allah Teâlâ:

“**Kur’andan kolayına geleni oku**” buyurmuştur. Cumhurun delili ise Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellemin:

“**Ümmül kitab olmadan namaz yoktur**” hadisidir.” Nevevi diyor ki:

“Şayet: “Hadiste kastedilen kâmil namazdır” derlerse, deriz ki:

“Bu hadisin zahirine aykırıdır”[5]

Allahu ekber! Miskinler nassın zahirine muhalif olduğunu şimdi anladılar ve nas ile zahiri onlara galip geldi!

Nevevi, Ebu Hanife’ye uyarak hadise “Kamil namaz yoktur” eklemesini yapanları reddetti!

Hadis, mezheplerine aykırı olduğu zaman ekleme veya çıkarma yapıyorlar, görüşlerine ve imamlarının görüşüne uydurabilmek için etraflarından eksiltiyorlar!

Hâlbuki bu imam, Nebî sallallahu aleyhi ve sellem değildir, bir peygamber de değildir!

Nevevi gibi bir alim hadisin zahirini delil getirmeseydi, hadisin zahiri delil olmayacaktı öyle mi!

Miskinler!

Onlar Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in sözünü terk ediyorlar ve Mezheplere uyanların ve benzerlerinin sözünü alıyorlar!

Bu iş, Allah’ın dışında ibadet edilen putlar yıkmaktan da zor!

---

[5] Şerhu’n-Nevevi (4/102)

Onların putları bütün renkleriyle, çok ve çeşitlidir.

Senin delillerinin çokluğu ve hüccetinin açıklığı ve kuvveti onlara fayda vermez!

Zira hastalık öze sirayet etmiş, damarlarda gezinmekte ve kalbin nabız atışıyla beraber hareket etmektedir!

Bu yüzden Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyuruyor:

"**Hevasını ilah edineni gördün mü? Sen mi ona vekil olacaksın? Yoksa sen onlardan çoğunun söz dinleyip akıl ettiklerini mi sanıyorsun? Oysa onlar hayvanlar gibidirler; hatta yol itibariyle onlardan daha sapıktırlar**." (Furkan 43-44)

Sen onlara, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e uymaya dair deliller getirdiğinde dahi problemler yaşar ve onların işittiklerini sanırsın.

Onlara Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'den başkasına itaatten uzaklaşmaya delalet eden ayetler delil getirdiğinde, onların gördüklerini zannediyorsun!

Burada açıkça dersin ki: "Deliller ortada, huccet kesindir"

Bizler sizi peygamberlerin sonuncusu olan Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e tabi olmaya davet ediyoruz,

ondan başkasına tabi olunmaz!

Deliller açıktır, lakin Allah kime açık kıldıysa ona açıktır!

“**Yoksa sen onlardan çoğunun söz dinleyip akıl ettiklerini mi sanıyorsun? Oysa onlar hayvanlar gibidirler; hatta yol itibariyle onlardan daha sapıktırlar**.”

Evet, miskinler…

Onların hallerine çokça acımak lazım. Onlara sabretmek gerekir. Zira bu dermansız bir derttir.

Bu derde tutulanlar da aldatılmakta ve onlara: “sen hak üzeresin” denilmektedir!

Hayatını Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’in abdesti, guslü, namazı, orucu, zekâtı, haccı, muameleleri, edebi, giyimi ve süslenmesinden uzak bir şekilde yaşadığı halde ona:

“Sen hak üzeresin” denilmektedir!

Miskinler!

Şayet Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’e tabi olmanın zevkini tatsalardı, habis sütünü emdikleri putların kıymetinin ne olduğunu göreceklerdi!

Başlangıçta itiraz eden nice cahil vardı, bizim tattığımızı tadınca ittiba arzusu kuvvetlendi…

Onların miskinliklerinin delillerinden birisi şudur: Onlar hocaları ve âlimlerinin adı anılınca heyecanlanır, kalpleri ürperir. Bunu ilim talebesinin kemal noktası görürler.

Tıpkı müminlerin Allah ve ayetleri anılınca kalplerinin ürpererek imanlarının artması gibi! Subhanallah!

"**Allah'ın adı tek başına zikredildiği zaman, âhirete îman etmeyenlerin kalbleri kinle dolar; fakat Allah'tan başkası, (yani putları) zikredildiği zaman da hemen neşelenirler.**" (Zumer 45)

İbn Teymiyye veya başka âlimlerin mertebesini, o kadar yüceltirler, o kadar yüceltirler ki,

"*Ah keşke bu sözleri bizzat İbn Teymiyye'nin kendisinden işitseydim*" derler.

İnternette, arapça sitelerden birinde bazı ilim talebeleri İbn Teymiyye hakkında şöyle yazmışlar:

"*O hadis, fıkıh, lugat, tefsir, insanların ve cinlerin ilimlerinde bu ümmette gelmiş en âlim kimsedir*."

Bu miskinler, bu cenazeye, yüzü tokatlama, yaka yırtma ve cahiliye davasında bulunmayı katmışlardır!

Hatta internetteki bu yazışmaya, kendisini Şeyh İbn Useymin'e nispet eden biri şöyle yazmış:

"*Şayet Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'den sonra bir peygamber gelecek olsaydı, İbn Teymiyye olurdu!*!"

Bir başkası da şunu eklemiş: "*Şüphesiz İbn Teymiyye hadiste Ahmed b. Hanbel'den daha âlim idi*!"

Bu siteye müslümanlardan biri girip de hakkı söyleyince onu atıyorlar, hesabını siliyorlar ve onu Mossad ajanı olmakla itham ediyorlar!

Miskinler!

Onların miskinler olduklarını bilin ve onlara sabredin! Onları dinleyin!

Buhari ve Muslim hadisinde bildirildiği gibi: "**Şayet, Allah senin vesilenle bir kişiye hidayet verirse, bu senin için kızıl develerden hayırlıdır**."

Neden Selef Gibi Değiliz?

Selef Rahimehumullah'ın Kur'an Ayetleri ve Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in hadisi hakkındaki uygulamaları nasıldı?

Müsned'de Ebu Abdirrahman es-Sulemi rahimehullah'tan şöyle gelir:

"Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in Kur'an okuttuğu ashabından Kur'ân okuyanlar, on ayet öğrenir, onu ilim ve amel olarak uygulamadıkça diğer on ayete geçmezlerdi."

Şimdi iki misal zikredeceğim ki bunlardan birisi mal ile diğeri can ile alakalıdır.

Buhari'nin Sahih'inde Enes b. Malik radıyallahu anh'den rivayet ediliyor:

"Ebu Talha radıyallahu anh, Medine'de Ensar'ın malı ve hurma ağaçları en çok olanı idi. En sevdiği malı Beyruha adlı bahçesi idi. Bahçe mescidin karşısındaydı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem oraya girer, hoş suyundan içerdi. Enes radıyallahu anh dedi ki:

"**Sevdiğiniz şeylerden infak etmedikçe iyiliğe ulaşamazsınız**" (Al-i İmran 92) ayeti inince Ebu Talha radıyallahu anh kalktı ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e gelerek:

"Ey Allah'ın rasulü! Allah Teâlâ: "**Sevdiğiniz**

şeylerden infak etmedikçe iyiliğe ulaşamazsınız” buyuruyor. Benim en sevdiğim malım ise Beyruhadır. Bunu Allah için tasadduk ediyorum. İyiliğe ve Allah katında olana kavuşmayı umuyorum. Ey Allahın rasulü! Bunu Allah’ın sana gösterdiği yere ver.” Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

“**Ne kadar da kazançlı bir mal, ne kadar da kazançlı bir mal! Ne dediğini işittim. Ben onu akrabalarına vermeni uygun görüyorum**.”

Diğer rivayette şöyle geçer: “Ey Allah’ın rasulü! Görüyorum ki rabbimiz bizim mallarımızdan istiyor. Seni şahit tutarım ki bahçemi ona verdim.”

İbnu’l-Mubarek, Kitabu’l-Cihad’da şöyle rivayet eder: “Ebu Talha radıyallahu anh:

“**Gerek hafif, gerek ağır olarak savaşa çıkın**” (Tevbe 41) ayetini okudu. Ardından:

“Allah Teâlâ ihtiyarken de, gençken de bizden savaşa çıkmamızı istedi. Beni hazırlayın” dedi. Oğulları:

“Allah sana merhamet etsin! Nebî sallallahu aleyhi ve sellem, Ebu Bekr ve Ömer radıyallahu anhuma devirlerinde gazaya çıktın. Şimdi de senin yerine biz gazaya çıkıyoruz” dediler.

Bundan sonra deniz seferine çıktı ve vefat etti. Onu gömecek bir ada aradılar. Ancak bir hafta sonra

bulabildiler. Buna rağmen onun cesedi bozulmamıştı."[6]

Neden onlar gibi değiliz?

Arap olmadığımız için Kur'ân'ı mı anlamıyoruz?

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: "**Biz bu kitabı yabancı dilde (arapça dışında) bir Kur'an yapsaydık, "âyetleri açıklansaydı ya.. Bir araba yabancı dilde Kur'ân mı?" derlerdi. De ki: "Bu Kur'an, îman edenler için bir hidayet ve bir şifadır. İman etmeyenlerin kulaklarında bir ağırlık vardır. Kur'ân, onlara karşı bir körlüktür. Sanki onlara uzak bir yerden sesleniyor**" (Fussilet 44)

Yani, nasıl ki arapların, Kur'ân başka dilde inseydi, buna itiraz etmeye hakları yoksa bizim de, Kur'an arap dilinde indiği için mazeret getirme hakkımız yoktur.

İster Arap, ister İngiliz, ister Fransız, ister Türk olsun, iman eden herkes için, Kur'ân hidayet ve şifadır!

Yoksa bizden mükellefiyet mi kalktı? Ya da "sonra yaparım" diyerek erteledik mi?

"**Makbul olan tövbe, kötülükleri işleyenlerin, sonra içlerinden birine ölüm geldiği zaman da, "işte**

---

[6] Kitabu'l-Cihad (no:102)

şimdi tövbe ettim" diyenlerin ve kâfir olarak ölenlerin tövbesi değildir." (Nisa 18)

Yoksa can ve mal konusunda cimriliğimiz yüzünden mi?

"**Allah'ın fazlu kereminden kendilerine verdiği nimetten (Allah yolunda sarf etmeyip) cimrilik edenler, bu (nimet bolluğu)nun, kendileri için hayır olduğunu sanmasınlar**" (Al-i İmran 180)

Yakin üzere değil de, şüphe içinde bulunmamız mıdır?

"**Mü'minler ancak, Allah'a ve Rasûlüne inanıp hiç şüphe etmeyenler ve Allah yolunda mallarıyle canlarıyla cihad edenlerdir. İşte îmanlarında sâdık olanlar bunlardır.**" (Hucurat 15)

"**Mü'minler içinde Allah'a verdikleri söze sâdık kalanlar vardır**" (Ahzab 23)

Yoksa bunun sebebi dünya sevgisi midir?

"**Âhiret hayatı yerine dünya hayatını mı yeterli gördünüz? Oysa dünya hayatının faydası, âhirete göre çok azdır**." (Tevbe 38)

Yoksa sebep, dinde genişlik gösterilen bir maslahat mıdır?

“**Allah ve Rasülü birşeye hükmettikleri zaman, mü'min erkek ve mümin kadının kendi işlerinde artık başka bir şeyi seçmeye hakları yoktur. Kim Allah'a ve Rasûlüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur**” (Ahzab 36)

Yoksa hoş olmayan şeyler mi mazeret gösterilmektedir?

“**De ki: "Cehennem ateşi daha sıcaktır.” Keşke bunu anlamış olsalardı**” (Tevbe 81)

“**Onlardan bir kısmı da “bana izin ver ve beni fitneye düşürme” diyen kimselerdir. Oysa bilesin ki, onlar, zaten fitnenin içindedirler ve cehennem de kâfirleri mutlaka çepeçevre kuşatacaktır**” (Tevbe 49)

Yoksa ölüm veya fakirlik korkusu mudur?

“**Allah'ın izni olmadıkça, hiç kimsenin ölmesi mümkün değildir. Ölüm belli bir süreye bağlanmıştır. Her kim dünya sevabı isterse, ona istediğinden veririz. Her kim de âhiret sevabı isterse, ona da onu veririz. Şükredenleri mükâfatlandıracağız**” (Ali İmran 145)

“**Üzerlerine savaş yazılıp farz kılınınca, onlardan, (düşmanları olan) insanlardan Allah'tan korkar gibi korkan, hatta daha çok korkan bir gurup “Rabbimiz! Bize savaşı niçin farz kıldın? Bizi yakın bir zamana kadar geciktiremez miydin?” demişlerdir. De ki: “Dünyanın (insana) faydası çok azdır, âhiret, sakınan**

kimseler için daha hayırlıdır: ip kırıntısı kadar bile haksızlığa uğramazsınız” (Nisa 77)

Yoksa can ve mal, dinin önüne mi geçirilmektedir?

“**Fitne katilden beterdir**” (Bakara 191)

Problem; dinin naslarına muamelemizin ve ona sevgimizin saflaştırılmamasıdır!

Selef, nazil olan naslara şahit oluyorlardı ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem aralarındaydı. Bizler ise Kitap ve sünnet naslarına karşı

“Farz mı, sünnet mi?”,

“Bunu yapmasan ne olur?” gibi bakış açılarıyla muamele ediyoruz.

İnsanlar iki kısımdır: Bir kısmı taharet, namaz, muameleler veya diniyle ilgili diğer konularda ilim öğrenmek isteyerek Allah’ın hükmünü ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in yolunu araştıran kimselerdir.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in yolunu ve uygulamasını araştırarak fetva sorar.

Bilmediği bir sünnet öğrenince buna azı dişleriyle sarılır.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in

uygulamalarını iki gözü arasına koyar ve yeryüzündekiler buna muhalefet etseler dahi, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yolunu en değerli şey kabul eder.

Diğer kısmı ise fetva ararken falanın güzel bulduğu görüşü ve filanın sözünü araştırır. Bunun mezhebi geniştir. Falan ve filanın ihtilafı arasında gider gelir.

Ya dininde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e tabi olursun, ya da falan veya filana!

Burada falan ile filan arasında fark olduğunu zannetme! Veya falana tabi olmayı filana tabi olmaktan üstün sanma! Ayetin emri mutlaktır! Nekre olarak gelmiştir ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dışında tabi olunan bütün insanları kapsar!

Ben avam insanlara mushafa, sahihayna ve lügate tutunup müçtehit olmalarından bahsetmiyorum!

Bilakis, aldığınız fetvanın delilini öğrenmeye gayret etmenizi söylüyorum! Kim size sakal bırakmak sünnettir derse ona delilini sorun!

Yine Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine, onun farz mı yoksa sünnet mi olduğunu sormadan tabi olmalısınız. Bazısı farz mı, sünnet mi der, sünnet deyince

"*Sünnetse terk edebiliriz*" diyorlar! Allah Azze ve Celle ise şöyle buyuruyor:

“**O’nun emrine aykırı hareket edenler, kendilerine bir fitnenin isabet etmesinden yahut can yakıcı azaba uğramaktan sakınsınlar**” (Nur 63)

Din, maslahat ve menfaatlerimize göre tercihte bulunarak, bazısına uymamız, bazısını terk etmemiz için inmemiştir. Bilakis yaşamamız ve imtihan olmamız için inmiştir.

Hâlbuki bizler din karşısında, Allah’ın bizi imtihan etmesi için değil de, bizim dini imtihan etmemiz için inmiş gibi davranıyoruz!

Allah ve rasulünün emirlerini, karşı karşıya kaldığımız olaylar için deniyor, menfaatimize uyarsa ona tabi oluyor, uymazsa tabi olmuyoruz!

Hâlbuki Allah, rasulüne itaat ederek kendisinin emirlerini yerine getiren ve yasaklarından sakınanları dünya ve ahiretin kötülüklerinden koruyacağını vaad etmiştir. Kullarının hayrına olanları en iyi bilen yine onların rabbidir!

Hayatın bütün sahnelerinde en doğru davranışı, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in uygulamalarıyla bize açıklamıştır. Problemlerimizde bizler için Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in yolu ve tatbikatından başka sağlıklı çıkış yolumuz olamaz. Başka bir tercih hakkımız da yoktur.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Ömer b. el-

Hattab radıyallahu anh'ın elinde tevrattan sayfalar görünce öfkelenmiş,

له إلا أن يتبعني إنه والله لو كان موسى حيًّا بين أظهركم ما حل

"**Vallahi şayet Musa hayatta ve aranızda olsa idi, benden başkasına tabi olması ona helal olmazdı**" buyurmuştur. Bu lafızla Ebu Ya'la, Cabir radıyallahu anh'den rivayet etmiştir.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dışında birine tabi olmak, Musa aleyhi's-selâm gibi bir peygamber için dahi helal değildir.

Musa aleyhi's-selâm gibi ulul-azm bir peygambere ait olsa dahi, Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in getirdiğinden başkasına tabi olmak helal değildir.

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem, böyle bir davranışı, Ömer radıyallahu anh gibi cennetle müjdelediği bir sahabesinden dahi kabul etmemiş, ona böylesine öfkelenmiştir! Peki ya bizlerin hali nasıl olur?

Selefin hayatlarında Kitap ve sünnet naslarına karşı muameleleri bizim hayatlarımızda olmadığı halde, kendimizi nasıl onların menhecine nispet ederiz?

İmanı dilin, kalbin ve azaların tasdiki olarak tarif etmiyor muyuz? Şayet azalardan çıkan fiiller, kalp ile tasdik ettiğimizi dilimizle iddia ettiğimiz akide ve menhece

uymuyorsa, bizzat benimsediğimiz iman tarifimize kendimiz muhalefet etmiş olmaz mıyız?

Bu yalancı şahitlikten kutuluş yolu “Selefîyim” demekten mi vazgeçmek, yoksa selefe muhalefetten mi vazgeçmektir?

Allah bizleri hakkı söyleyen, yerine getiren ve onda sebat edenlerden kılsın.

Subhanekallahumme ve bihamdik. Ve eşhedu en la ilahe illa ente vahdeke la şerike lek ve estağfiruke ve etubu ileyk.